

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De beneficio vocationis ad religiosum aliumue pium statum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, qua reuelabitur in nobis.

Et: id, quod in presenti est momentaneum.

2. Cor. 4. *Et leuis tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis: Affectus iidem renouandi.*

II. De Beneficio vocationis ad Religiosum, aliumue pium statum.

I. **D**Eus vniuersalis omnium prouisor, singulis Electis ab æterno idonea media æternæ salutis incerto aliquo statu obtinendæ prouidens, tibi præ tot alijs, in tali statu Religioso, aut alio quouis pio, ad quem te vocare statuit, tam suauia, & efficacia gratiæ & gloriæ promerendæ præordinauit, sicut hucusque experiris: idque ex gratuita bonitate sua, ob fines tam sublimes, vt in carne mortali Angelicam vitam in præsentis sæculo æmulareris, eximium sanctitatis & gratiæ gradum consequereris, atque in futuro illustriorem gloriæ coronam inter præcipuos cælestis Ierusalem ciues promerereris.

O quam admiranda & extraordinaria illa Dei tui erga te dilectio! Verè

non

non fecit taliter omni nationi quàm pau- *Pfal. 147.*
 cis hanc securissimam & compendi-
 ossimam ad cælum viam prædefiniuit
 is, qui mille vijs Electos suos ad se tra-
 hit? Gratiudo, amor Dei vocantis, &
 gratiæ vocationis.

II. Ex eadem gratuita misericordia
 sua, ob eodẽm fines, te, tam indignũ,
 tam parum idoneum, quoad dona na-
 turæ & gratiæ, tam ingratum, præ tot
 alijs dignioribus, innocentioribus,
 donis naturæ & gratiæ eminentiori-
 bus, & gratioribus, ad talem statum,
 cuius tam sublimis finis, in quo tam
 præclara eximie sanctitatis consequẽ-
 da media reperiuntur, tam suaviter
 & efficaciter vocavit, allexit, traxit:
 idque vel à prima pueritia, vel post-
 modum eum esses indignissimus tanta
 gratia; sic intellectum illuminando,
 & affectum inflammando, vt agnosce-
 res falsam mundi vanitatem, & veram
 religiosi status felicitatem, illam fu-
 giendam, hanc amplectendam cense-
 res, req; ipsa id quàm primum posses,
 exsequi optares.

Quàm humili & grato animo æquũ
 foret te iugiter hanc tantam Dei, tam
 miris, suauibus & efficacibus modis te
 ad se trahentis dignationem suspicere,
 & ve-

Isa. 41.

& venerari, & quidem tam gratuitam, non ex merito tuo, sedmero beneplacito suo, iuxta illud Isaia: *Quis suscitauit ab Oriente iustum, vocauit eum, ut sequeretur se? Ego Dominus, ego primus & nouissimus, ego sum.* Affectus ijdem renouandi cum zelo gratie vocationis cooperandi.

III. Insuper ex eadem gratuita misericordia sua, te tali ætate, tali tempore, talibus naturæ & gratiæ presidijis instructum, è periculoso mundi pelago ad tranquillū hunc religionis portum perducere, dilectissimisque filijs suis aggregare dignatus est, præ tam multis alijs, qui vel ob defectum valetudinis, ingenij, aliorumque talentorum ab hac gratia exclusi fuerunt: vel ob inordinatum erga parentes & consanguineos affectum, ob mundi carnisque blandientis illecebras, ob prauorum sociorum seductiones eadem vocationis gratia, culpa sua exciderunt.

Matt. 7. O quanta felicitas inter paucos illos inuenite arctam viam, quæ ducit
Matt. 20. ad vitam! paucis illis accenseri inter multos vocatos electis! Affectus ijdem cum propositis practicis subiungendi.

De